

**Світлій пам'яті професора
Володимира Костянтиновича М'ЯКУШКА
(до 95-річчя від дня народження)**

15 грудня 2017 р. виповнюється 95 років з дня народження В.К. М'якушка. Володимир Костянтинович народився в 1922 році в м. Жмеринка Вінницької області в багатодітній сім'ї. Його батько – М'якушко Костянтин Єреміївич був простим робітником, мати – Олена Григорівна – домогосподаркою.

Після закінчення середньої школи в 1940 р. Володимир Костянтинович вступив до Бакинського військового училища зенітної артилерії, а з грудня 1941 р. до липня 1942 р. брав участь в обороні Севастополя. Під час одного з боїв на Сапун-Горі був поранений, потрапив у полон. У травні 1945 р. після визволення з полону і проходження чисельних перевірок Володимир Костянтинович відновив військове звання і наприкінці 1945 р. демобілізувався. Протягом 1946–1948 рр. В.К. М'якушко працював у депо ст. Жмеринка кочегаром, а згодом помічником машиніста.

© В.К. КОНОВАЛЬЧУК, О.С. КОЗЬЯКОВ, А.І. КУШНІР, М.М. ФЕДОРОНЧУК, 2017

У 1948 р. Володимир Костянтинович поступив на лісогосподарський факультет Львівського сільськогосподарського інституту (ЛСГІ), який закінчив з відзнакою у 1953 році. Після цього працював старшим лаборантом на кафедрі загального лісівництва ЛСГІ, а в 1955 р. був переведений до Лісотехнічного інституту, де працював на тій самій посаді до 1959 року. У 1960–1962 рр. Володимир Костянтинович працював асистентом кафедри загального лісівництва. Тут він розпочав роботу над дисертацією, яка була присвячена вивченню черешні в лісах західних областей України.

З 1963 року наукове життя Володимира Костянтиновича пов'язане з Києвом, де він спочатку працює молодшим, а з 1966 р. – старшим науковим співробітником відділу геоботаніки Інституту ботаніки ім. М.Г. Холодного.

У 1966 р. Володимир Костянтинович успішно захистив кандидатську дисертацію на тему "Черешня (*Cerasus avium* (L.) Moench) у лісах західних областей УРСР", за результатами якої була видана монографія "Черешня в лісах України" (Київ: Наук. думка, 1972), а в грудні 1974 р. – докторську дисертацію "Соснові ліси рівнинної частини УРСР", яка була видана у 1978 р. В останній роботі наведено історичний опис розвитку й географію соснових і широколистяно-соснових лісів України, описано закономірності поширення та геоботанічну характеристику соснових та широколистяно-соснових лісів, визначено їхню первинну біологічну продуктивність. Автором розроблені біологічні основи ведення господарства в соснових лісах, їхнє відновлення, підвищення продуктивності та раціонального використання.

Упродовж 1974–1978 рр. Володимир Костянтинович працює заступником директора з наукової роботи Інституту ботаніки ім. М.Г. Холодного і з 1976 р. – завідуючим відділу екології та охорони

рослинності, більшість фахівців якого раніше працювали під керівництвом академіка П.С. Погребняка.

Значну частину свого наукового життя Володимир Костянтинович присвятив педагогічній діяльності у вищій школі. Так, у 1980 р. його було обрано на посаду завідувача кафедри дендрології та охорони природи Української сільськогосподарської академії (нині НУБіП України), а в 1982 р. він отримав звання професора. Під час роботи в університеті В.К. М'якушко зосередив увагу на вивченні лісової екології, недревних ресурсів лісу, результатом чого став випуск колективом його кафедри ряду методичних посібників.

За весь період своєї наукової та педагогічної роботи Володимир Костянтинович опублікував понад 200 наукових і навчально-методичних праць.

Під керівництвом В.К. М'якушка захищено більше десяти дисертацій, зокрема серед авторів: М.М. Ведмідь, Г.Й. Бумар, О.С. Козьяков, В.К. Коновальчук, А.І. Кушнір, В.І. Мельник, П.Г. Плюта, П.Н. Таргонський тощо.

Володимир Костянтинович був щирою, чуйною й відкритою людиною. Його вирізняли прямотинність, інколи критичне ставлення до колег, але

водночас він був доброзичливим і чесним до інших. Завжди допомагав людям добрим словом і реальними справами. Він любив природу і вмів нею милуватися, цінував спілкування з однодумцями. Шанував своїх старших колег і вчителів, особливо П.С. Погребняка, з яким працював певний період, Д.М. Доброчаєву, подружжя Зерових – Марію Яківну та Костя Дмитровича, дбав про збереження їхнього наукового спадку та вдячної пам'яті про них. Своєю працелюбністю, справами та любов'ю до Батьківщини й рідної землі, він був яскравим прикладом для інших.

До наукового доробку В.К. М'якушка, безперечно, звертатимуться нинішнє та майбутнє покоління лісівників та геоботаніків, а пам'ять про Володимира Костянтиновича назавжди залишиться в серцях тих, хто його знав.

Володимир Костянтинович разом з дружиною Таїсією Яківною М'якушко (Омельчук) виховали двох синів – Костянтина та Андрія. Помер В.К. М'якушко 28 лютого 2011 року, похований на Міському (Берковецькому) кладовищі в Києві.

*В.К. КОНОВАЛЬЧУК, О.С. КОЗЬЯКОВ,
А.І. КУШНІР, М.М. ФЕДОРОНЧУК*